

8STE JAARGANG, NR. 135
6 APRIL 2010

IN DIT NUMMER:

- 1 Nieuwsberichten**
7 Platenrecensies
 Jan Verwey/Bert vd Brink, Ack van Rooyen/Paul Heller, Franz v. Chossy, Jorrit Dijkstra, Vincent Herring, Soegaard Ensemble e.a.
14 Concertverslagen
 Tygve Seim, Rein de Graaff, Booklet Trio, Brad Mehldau, SF Jazz Coll e.a.
En verder:
20 The Jazz Connection (Lex Lammen)
22 SF Jazz Collective geeft college
25 R'damse concerttips (Peter Korten)

JAZZFLITS 136
 staat 19 april op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

SONNY ROLLINS OP KOMENDE NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Saxofonist Sonny Rollins zal op het komende North Sea Jazz Festival spelen. Toetsenist Chick Corea is met zijn Freedom Band tijdens het Gent Jazz Festival te horen. De 35ste editie van het North Sea Jazz Festival is van 9 tot en met 11 juli in Rotterdam. Het Vlaamse festival vindt van 7 tot en met 18 juli plaats.

Beide festivalorganisaties verschaften medio maart een eerste blik in het programma van hun komende editie. North Sea Jazz Festival-bezoekers kunnen ook getuige zijn van optredens van zangeres Diana Krall, de Pat Metheny Group, Eric Vloeimans' Fugimundi en het McCoy Tyner Trio met saxofonist Joe Lovano. Ook komen het Joshua Redman Double Trio, saxofonist David Sanborn, organist Joey DeFrancesco, drummer Steve Gadd en het trio Ron Carter/Russell Malone/Mulgrew Miller naar Rotterdam. Chick Corea neemt saxofonist Kenny Garret, bassist Christian McBride en drummer Roy Haynes naar Gent mee. Daar zullen verder onder anderen het Vijay Iyer Trio en De Beren Gieren (winnaar van de wedstrijd Jong Jazztalent Gent) optreden. Ook staat een hommage aan gitarist Django Reinhardt van de familie Koen De Cauter op het programma. Het volledige programma van het North Sea Jazz Festival wordt 28 april bekendgemaakt.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

●

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

KIM HOORWEG DEZE MAAND NAAR NEW YORK

De 17-jarige zangeres Kim Hoorweg gaat deze maand naar New York om haar collega's Catherine Russel en Raul Midon te ontmoeten. Met zangeres Russell gaat ze zich voorbereiden op haar nieuwe project 'A tribute to Peggy Lee'. En met zanger/gitarist Midon gaat ze werken aan nummers voor haar nieuwe album. In New York zal Hoorweg ook producers en programmeurs spreken. Verder staan bezoeken aan jazzclubs op het programma.

CONCERTVERSLAG

VERRASSEND JONG TALENT OP FESTIVAL JAZZ MAASTRICHT MASTERS 2010

Voor de achtste keer vond op 19 en 20 maart het Jazz Maastricht Masters festival plaats. Dit kleine festival opende het seizoen met een aantrekkelijk programma waarop als grote namen trompettist Nils Petter Molvaer, gitarist Kurt Rosenwinkel, violist Jean-Luc Ponty en de absolute publiekstrekker bassist Richard Bona (foto) stonden. De verrassingen kwamen vooral van jong onbekend talent, onder wie de Duitse pianist Pablo Helm en drummer Jonas Burgwinkel, en de Italiaanse zangeres Petra Magoni.

Tekst en foto: Tom Beetz

NIEUWS

Charllotte Karlsted. (Persfoto)

23 formaties in Showcase Jazzdag

Een commissie onder voorzitterschap van Lodewijk Bouwens heeft de 23 formaties uitgekozen die zich op 8 mei tijdens de vierde editie van de Jazzdag mogen presenteren. Tot de geselecteerden behoren Artvark Saxophone Quartet, Blazin' Quartet, Folkert Oosterbeek Trio, Bram Stadhouders, Charllotte Karlsted Band (zie afb), Jungle Boldie, Eef van Breen Group, Erman Dirikcan Trio, Paulus Schäfer Gypsy Band, Pieter de Graaf Trio, Roos Jonker, Liquid Lefty, Miguel Rodriguez Trio en Tim Langedijk Trio. De Jazzdag vindt plaats in Amersfoort.

Tim Allhoff Trio wint Neuer Deutscher Jazzpreis Mannheim

Het trio van pianist Tim Allhoff heeft 14 maart in Mannheim de Neuer Deutscher Jazzpreis gewonnen. Zijn trio versloeg in de finale het Wolfgang Fuhr Trio (2de plaats) en het Olivia Trummer Trio (3de plaats). Meer dan tweehonderd bands hadden zich voor de wedstrijd ingeschreven. De winnaar ontving een bedrag van 10.000 euro.

Songs Soesja Citroen in boekvorm

Een selectie van twaalf songs gecomponeerd door Soesja Citroen is in boekvorm verschenen. 'Soesja's Songbook' bevat arrangementen van Rob van der Linden, lead sheets, songteksten en aanvullende informatie.

Jazzconcerten in het Pianolamuseum

Sinds begin dit jaar vindt iedere maand een jazzconcert plaats in het Pianolamuseum in Amsterdam. Op 13 april staat het Hollywood Saxophone Project op het programma. Bij hun optreden zal de pianola ook een rol spelen. Als gastsolisten komen pianist Berend van den Berg en saxofonist Barry Block mee. De reeks wordt in mei voortgezet met de formatie Double Espresso.

(<http://www.pianola.nl>)

PLATEN

NORTH SEA-COMPOSITIEOPDRACHT JORRIT DIJKSTRA OP CD VERSCHENEN

Een uitvoering van de compositieopdracht die saxofonist Jorrit Dijkstra vorig jaar kreeg van het North Sea Jazz Festival, het Muziek Centrum Nederland en het Fonds Podiumkunsten, is op cd verschenen. De cd 'Pillow Circles' is uitgebracht door het Portugese label Clean Feed.

De première van 'Pillow Circles' was 10 juli 2009 op het North Sea Jazz Festival. Dijkstra liet zich inspireren door met name de alternatieve rock, experimentele compositie en free jazz. Ieder stuk van de cd is opgedragen aan een musicus die Dijkstra bewondert, onder wie gitarist Fred Frith, kraakdoosbespeler Michel Waisvisz, dirigent Rogier van Otterloo, trombonist George Lewis en saxofonist Henry Threadgill. In de arrangementen vervult de Lyricon, een elektronische blaassynthesizer, een belangrijke rol. Dijkstra gaat in het voorjaar van 2011 met zijn opdracht door Europa toeren. (zie ook pagina 13)

PODIA

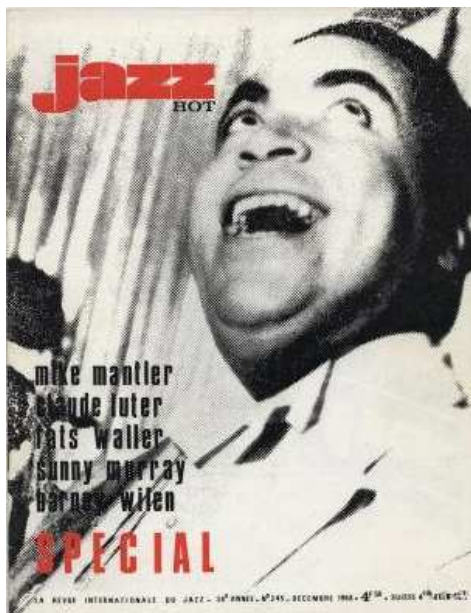
Saxofoniste Ingrid Laubrock speelt op het Moers Festival 2010. (Persfoto: Leonie Purchas)

TOEKOMST MOERS FESTIVAL ONZEKER

Het voortbestaan van het Moers Festival in zijn huidige vorm is in gevaar. De stad Moers moet bezuinigen en zal waarschijnlijk de subsidie aan de organiserende Moers Kultur GmbH verlagen. Het festival is een van de bekendste jazzfestivals van Duitsland.

Moers ligt enkele tientallen kilometers ten oosten van Venlo. Het 39ste Moers Festival vindt er dit jaar van 21 tot en met 24 mei plaats. Tijdens de presentatie van dit festival op 4 maart in Moers, maakte festivaldirecteur Reiner Michalke al een toespeeling op een mogelijk einde. Hij eindigde de persconferentie met de opmerking 'en dan gaat nu het licht uit'. Het is niet gezegd dat het Moers Festival zijn 40-jarig jubileum niet zal kunnen vieren, maar dat er afgeslankt moet worden lijkt onontkoombaar. Het gemeentebestuur van Moers neemt op 12 mei een besluit. Tijdens het komende Moers festival treden onder anderen op: Bill Frisell, de Crime Scene Bergen Big Band met Terje Rypdal, Palle Mikkelborg & Stale Storlokken, Sanne van Hek 'Network of Stoppages', Steve Lehman Octet, Peter Brötzmann Chicago Tentet en Tyshawn Sorey met Ingrid Laubrock & Kris Davis. (<http://www.moers-festival.de>)

NIEUWS

Jazz Hot nummer 245 (december 1968).

Magazine Jazz Hot bestaat 75 jaar

Het Franstalige jazzmagazine Jazz Hot, een van de oudste jazzmagazines ter wereld, bestaat 75 jaar. In de nieuwste uitgave, nummer 651, wordt bij het jubileum stilgestaan. "75 en nog al zijn tanden", zo typeert hoofdredacteur Yves Sportis zijn uitgave. Hij omschrijft Jazz Hot ('la revue internationale du jazz') als een blad voor vrije geesten met passie. "Een passie voor jazz, maar ook voor de kunsten in het algemeen."

Jazz Hot werd indertijd opgericht door Charles Delaunay en Hugues Panassié. De eerste 32 nummers verschenen tot 1939. Daarna bleef het enige jaren stil. Het blad herrees in 1945. Jazz Hot verschijnt elf keer per jaar.

Jamie Cullum krijgt eigen wekelijkse radioprogramma op BBC 2

De Britse pianist/zanger Jamie Cullum presenteert vanaf 6 april zijn eigen radioprogramma op BBC Radio 2. Hij zal elke dinsdagavond vanaf 20.00 uur een uur lang op de radio zijn. Cullum gaat platen draaien en interviews houden. Ook zullen er korte live-optredens in het programma te horen zijn. Cullum vindt het een eer dat hij gevraagd is. "It's an extraordinary privilege to be able to present an hour of jazz and jazz-related music at such a civilised hour", zegt Cullum op de website van de BBC. "We're going to present a show that will excite people's ears and bring them into a scene they may not know about."

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

PODIA VERVOLG

JAZZ IN DUKETOWN GEEFT REGIONAAL TALENT EEN PODIUM

Vijftien muzikale talenten uit de regio 's Hertogenbosch mogen 23 mei tijdens het festival Jazz in Duketown optreden met het Nationaal Jeugd Jazz Orchestra (NJJO) en zangeres Madeline Bell. Met het initiatief, JazzinU gedoopt, wil de festivalorganisatie de lokale gemeenschap bij het Bossche festival betrekken.

Het talentenprogramma JazzinU is opgezet door Berry Goossens (portefeuille muziek in het festivalbestuur) en Bert Boeren (programmeur van het festival). Jongeren tot en met 18 jaar kunnen via masterclasses een gooi naar deze podiumplaatsen doen. Peter Guidi, dirigent en artistiek leider van het NJJO ('het jong Oranje van de jazz'), gaat de masterclasses leiden. Goossens op deweekkrant.nl: "Guidi heeft een uitstekende reputatie als musicus, docent, dirigent en als dé scout van jonge jazztalenten in Nederland. Daarom zijn wij trots dat we hem bereid hebben gevonden om het talent afkomstig uit deze regio te begeleiden." JazzinU krijgt een jaarlijkse frequentie. Het wordt mede mogelijk gemaakt door de Rabobank.

VLAARDINGS ZOMERTERRAS JAZZCONCOURS VERKAST NAAR STADSGEHOORZAAL

Het jazzconcours van het Vlaardingse festival Zomerterras zal niet langer in de plaatselijke horeca worden gehouden. Volgens de organisatie is het niveau van de deelnemers inmiddels zo hoog dat de Stadsgehoorzaal een passender locatie is. Het concours staat op 5 juni in de agenda.

Tijdens het jazzconcours kunnen vijf geselecteerde deelnemers zich met een set van 25 minuten presenteren aan een vakjury en het publiek. De jury kiest de winnaar. Die mag voor 2.000 euro op 30 juli een optreden tijdens het festival Zomerterras geven. Het concours, dat ook een pop- en wereldmuziekversie heeft, wordt voor de derde keer gehouden. Vorig jaar werd het jazzconcours gewonnen door SIMIN (dit jaar deelnemer aan de Young Vips Tour van het MCN) en het jaar daarvoor door het Pieter de Graaf Trio. (<http://www.zomerterras.nl>)

PRIJZEN

SAXOFONISTE TINEKE POSTMA GENOMINEERD VOOR PAUL ACKET AWARD 2010

Saxofonist Tineke Postma is een van de vijf genomineerden voor de Paul Acket Award 2010. Of zij de prijs krijgt wordt 28 april tijdens de perspresentatie van het North Sea Jazz Festival bekendgemaakt.

De andere genomineerden zijn trompettist Christian Scott, pianist Gerald Clayton, pianist Vijay Iyer en saxofonist Rudresh Mahanthappa. De Paul Acket Award wordt elk jaar uitgereikt aan een artiest of groep die een belangrijke bijdrage levert aan de ontwikkeling van de jazzmuziek. De prijs is een initiatief van het North Sea Jazz Festival en een eerbetoon aan de oprichter van dat festival. Aanvankelijk ging de prijs als Bird Award door het leven. Eerdere winnaars waren onder anderen pianist Stefano Bollani (2009), gitarist Adam Rogers (2008), trombonist Conrad Herwig (2006), gitarist Martijn van Iterson (2004) en trompettist Eric Vloeimans (2002).

NIEUWS

Marike van Dijk. (Persfoto)

Eerste cd van Marike van Dijk

Saxfoniste Marike van Dijk zal 13 april in Amsterdam haar eerste cd presenteren. Ze nam de plaat 'Patches of Blue' in de herfst van 2009 op, samen met Franz von Chossy (p), Marzio Scholten (gt), Ruben Samama (b), Joost Kroon (dr) en Mark Schilders (dr). Van Dijk schreef alle stukken. Haar muziek omschrijft ze als 'eigenzinnige moderne jazzmuziek met lyrische melodieën en stevige grooves'. Marike van Dijk studeerde aan het Rotterdams en Amsterdams conservatorium. Beide opleidingen rondde ze 'cum laude' af.

Nederlands publiek erg luidruchtig

Het Nederlandse publiek is een ramp, zo bleek dagblad De Pers bij een rondgang langs een aantal grote poppodia. Veel bezoekers praten 'snoeihard' door tijdens een concert. Muzikanten en het personeel van de podia ergeren zich rot, zo schrijft journalist Remco Tomesen in de editie van 19 maart. Nederland is echt een uitzondering, meent hij. De ergste overlastgevers zijn volgens Maarten Verdwald van podium Doornroosje (Nijmegen) de concertbezoekers tussen de 30 en de 40 jaar. Ze hebben meer aandacht voor elkaar dan voor de muziek. Ook 'toevallige' bezoekers, meegenomen door vrienden, geven de voorkeur aan een goed gesprek achter in de zaal, zegt een medewerker van Het Paard (Den Haag). Vooral in het weekend is het erg. In Doornroosje en Rotterdam (Rotterdam) hangen ze maar briefjes op met het verzoek niet door de muziek te praten.

PRIJZEN VERVOLG

KEEP AN EYE JAZZ AWARD KRIJGT EUROPEES KARAKTER

Aan de strijd om de Keep an Eye Jazz Award nemen dit jaar niet alleen studenten van het Conservatorium van Amsterdam deel, maar ook van vijf andere Europese conservatoria. Zes vertegenwoordigers, een van elk conservatorium, staan 17 april in Amsterdam in de finale.

De Keep an Eye Jazz Award, een competitie voor ensembles met getalenteerde jazzstudenten, is een initiatief van het Conservatorium van Amsterdam (CvA) en de stichting Keep an Eye. De wedstrijd wordt dit jaar voor het eerst georganiseerd in samenwerking met het Conservatoire de Paris, het Jazz Institute Berlin, de Britse Royal Academy of Music, The Norwegian University of Music en het Deense Rhythmic Music Conservatory. Wie het CvA in de finale vertegenwoordigt, wordt op 8 april door zes formaties in een voorronde uitgemaakt.

In de Keep an Eye-finale wordt 17 april gejureerd door Sander Grande (programmeur North Sea Jazz Festival), Tineke Postma (saxofoniste), Gary Willis (basgitarist), Maartje den Breejen (jazzjournaliste), Harmen Fraanje (pianist), Joost Lijbaart (drummer), Anton Goudsmit (gitarist), Francien van Tuinen (vocaliste), Martin Fondse (componist/dirigent) en Ruud van Dijk (hoofd jazz & pop opleidingen CvA). Er zijn verschillende prijzen te vergeven. Alle winnaars ontvangen de door Astrid Blokbergen ontworpen European Keep an Eye Jazz Award. De beste band krijgt ook nog 3.000 euro. De tweede plaats is goed voor 1.000 euro. Als beloning voor de beste compositie is een bedrag van 500 euro gereserveerd. En de beste muzikant mag deelnemen aan de Keep an Eye Summer Jazz Workshop 2010. Het evenement moet een impuls geven aan de ontwikkeling van 'uitzonderlijk getalenteerde jazzstudenten'.

GITARIST BERT COOLS WINT ROTTERDAMSE ERASMUS JAZZ PRIJS 2010

Gitarist Bert Cools heeft 21 maart de Erasmus Jazz Prijs 2010 gewonnen. Cools, een master-student van de Jazz Academy van het Rotterdams Conservatorium, blonk volgens de jury uit door zijn 'open manier van spelen'.

De jury was unaniem in de keuze van de winnaar. "Bert benadert muziek als kunst", aldus de leden Jan Laurens Hartong (pianist/artistiek leider Nueva Manteca), Hugo Dirkson (programmeur Dizzy Jazzcafé) en Hans de Lange (programmeur De Doelen). Alle finalisten traden op met een eigen band. Zangeres Myriam Gaasbeek en basgitarist Boris Oud wonnen respectievelijk de tweede en de derde prijs. Zij wonnen ieder 500 euro. Bert Cools nam een geldbedrag van 2.000 euro mee naar huis. Hij is de tweede Belg op rij die de prijs in de wacht sleept. Vorig jaar ging deze naar drummer Tuur Moens.

De Erasmus Jazz Prijs werd eind maart voor de vijftiende keer uitgereikt. De competitie staat open voor studenten van het Rotterdams Conservatorium. Eerdere winnaars waren onder anderen saxofonist Bart Wirtz, trombonist Louk Boudesteijn, pianist Dimitar Bodurov, trompettist Jan van Duikeren, zangeres Xandra Verkroost, trompettist Nico Scheepers en drummer Jasper van Hulten.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

NIEUWS

Jazz Orchestra Concertgebouw tekent contract bij Challenge

Onlangs hebben Challenge Records en het Jazz Orchestra of the Concertgebouw een platencontract getekend. Als eerste verschijnt bij dit label een cd met werk van pianist/componist Peter Beets. Die cd, 'Blues for the Date', werd op 16 maart in Paradiso (Amsterdam) gepresenteerd. Peter Beets maakt sinds 1997 deel uit van het orkest.

Inscrijving Dutch Jazz Competition geopend

Tot 17 april kunnen talentvolle Nederlandse jazzgroepen zich aanmelden voor de achtste editie van de tweejaarlijkse Dutch Jazz Competition. De finale van dit concours vindt plaats op het North Sea Jazz Festival in juli. Voor de finale kunnen zich vier groepen plaatsen, die worden gekozen uit de tien deelnemers aan de halve finales. Die halve finales worden gehouden in Lantaren/Venster in Rotterdam (29 mei) en het Bimhuis in Amsterdam (3 juni). In de Dutch Jazz Competition zijn prijzen te winnen in de categorieën 'Beste Groep', 'Beste Eigen Compositie' en 'Beste Solist'.

Škoda-Award voor John McLaughlin

Gitarist John McLaughlin krijgt 23 april de jazzahed!-Škoda-Award 2010. De onderscheiding, waaraan een geldbedrag verbonden is van 15.000 euro, wordt hem uitgereikt tijdens de beurs 'jazzahed!' in Bremen. De Award is bedoeld voor mensen die een belangrijke bijdrage aan de jazz als cultuuroord hebben geleverd. Vorig jaar kreeg zangeres Norma Winstone de prijs. In de jaren daarvoor viel de eer te beurt aan concertorganisator Karsten Jahnke (2008), toetsenist Joe Zawinul (2007) en ECM-baas Manfred Eicher (2006).

Dertig jaar Fra Fra Sound

Fra Fra Sound is 20 maart aan een reeks jubileumconcerten in de Amsterdamse Bijlmer begonnen. Daar werd de band dertig jaar geleden opgericht. Bassist en muzikaal leider Vincent Henar is er als enig groepslid vanaf het begin bij. De andere zes huidige leden zijn allen geboren buiten Nederland (Suriname, VS en Venezuela), maar al lange tijd hier woonachtig. Fra Fra Sound heeft op concertpodia in meer dan vijftig landen gestaan. De band brengt zijn jazz op smaak met Noord-Amerikaanse funk, Surinaamse kaseko, kawina en winti, en Afrikaanse ritmes.

OVERIG

Anne Guus Teerhuis. (Persfoto)

PIANIST ANNE GUUS TEERHUIS: 'EERSTE PRIJS YPF-CONCOURS 2009 GEEFT CONTINU DRUK'

De eerste plaats van het Young Pianist Foundation-concours 2009 (YPF) drukt als een last op zijn schouder. Die ontboezeming deed pianist Anne Guus Teerhuis op 11 maart in het programma Bartissimo van TV Drenthe. "Je voelt continu die druk om jezelf te bewijzen." Ook onthulde hij zijn ultieme muzikale doel: een cd maken waar hij zelf van kan genieten.

Sinds zijn eerste plaats wordt Teerhuis bij elk concert aangekondigd als 'de winnaar van de YPF'. Omdat mensen dan naar zijn idee iets 'geweldig' verwachten, zet hem dat behoorlijk onder druk. "En dan blokkeer je gewoon. Ik heb heel erg last gehad van die stress", zo vertelt hij eerlijk. Of de goede ontvangst van zijn recentelijk verschenen trio-cd 'Tarhouse Tales' de druk nog verder heeft verhoogd, sneed Teerhuis niet aan. Wel bracht hij naar voren dat hij ondanks zijn successen niet overweegt om fulltime musicus te worden. Dat zou volgens hem 'een keer in de maand voor 50 euro spelen' betekenen en 'dan kan ik het wel shaken'. Als parttime jazzpianist én parttime tandarts heeft Teerhuis nu een veel beter belegde boterham. Volgens de geboren Drent vinden sommige mensen jazz 'gepiegel'. "Ze worden er helemaal gek van." Hij kan zich dat goed voorstellen. "Zelf word ik af en toe ook heel moe als je alleen maar dat (gepiegel; red.) hoort." Teerhuis stopt daarom van tijd tot tijd een ballad in zijn programma. Of iets van Keith Jarrett. "Die gewoon honderd keer hetzelfde speelt. Die heb je dan nodig." Zijn toekomstdroom? Elke dag een fantastisch concert geven en elk jaar een prachtige cd maken. Maar waar het Teerhuis uiteindelijk allemaal echt om gaat is de muzikale voldoening die hij uit het improviseren haalt. "En dat is een voortdurende strijd."

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

NIEUWS

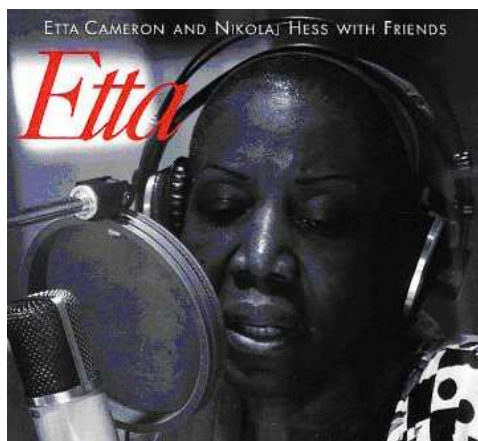
**Spontaneous. Never Ordinary.
Completely Genuine.**

Jazz Appreciation Month

**Ninth Annual Celebration.
April 2010.**

OVERLEDEN

Etta Cameron, 4 maart 2010 (70)

Zangeres Etta Cameron verhuisde in de jaren zestig vanuit de VS naar Kopenhagen. Dat werd de thuisbasis van haar eigen band, waarmee ze vanaf medio de jaren zeventig toerde. Als zangeres trad zij op met bijvoorbeeld de bigband van de Deense Radio, trompettist Clark Terry, drummer Ed Thigpen, pianist Horace Parlan, gitarist Herb Geller en saxofonist Ben Webster. Sinds eind jaren tachtig gaf Cameron les aan muziekacademies in Zweden en Denemarken. Eind deze maand verschijnt nog haar nieuwe cd 'Etta'. Die plaat nam ze vorig jaar met pianist Nicolaj Hess en 'vrienden' op voor het Deense label Stunt (zie afb).

Carol Ventura, 15 maart 2010 (73)

De Amerikaanse zangeres Carol Ventura maakte in de jaren zestig twee lp's, allebei voor Prestige. Haar debuut uit 1964 heette 'Carol'. Een jaar later nam ze in een Londense studio 'I Love To Sing' op, een plaat met een orkest. Voor dit album schreef Benny Golson de arrangementen. In het orkest zaten onder anderen trompettist Clark Terry en pianist Mal Waldron. Het nummer 'The Old Lady Thread Needle Street' was in Amerika een bescheiden hitje.

[...meer NIEUWS op pagina 24](#)

OVERIG VERVOLG

Ernst Reijseger. (Foto: Joke Schot)

Ernst Reijseger en Greetje Bijma in Carnegie Hall

Cellist Ernst Reijseger en improviserend zangeres Greetje Bijma treden deze maand op in de Weil Recital Hall van de New Yorkse Carnegie Hall. Bijma staat er 16 april op het podium met componist Louis Andriessen als haar begeleider op piano. Reijseger speelt de avond erna. Hij is de laatste in een reeks improvisatie-avonden die Andriessen in New York mocht programmeren.

Michiel Braam. (Persfoto: Davide Carrozza)

Bik Bent Braam zonder setlijst op tournee

Bik Bent Braam toert deze maand door Nederland met het nieuwe programma 'Serendipities'. Bijzonder daaraan is dat de band speelt zonder vooropgezet plan: zonder setlijst en zonder afspraken over wie wanneer wat speelt. De musici kunnen op elk moment kiezen of en hoe ze gebruikmaken van de composities die leider/pianist Michiel Braam voor 'Serendipities' heeft geschreven. Behalve een stuk voor elk van de dertien musici zijn er ook vier 'estafette'-stukken. Daarin switcht het orkest razendsnel en al improviserend tussen de verschillende onderdelen van de compositie, waardoor elke uitvoering een volstrekt ander stuk oplevert. Onder anderen Wilbert de Jooze (b), Frans Vermeerssen (sax), Eric Boeren (cornet), Angelo Verploegen (tp) en Wolter Wierbos (tb) maken deel uit van de Bik Bent.

JAN VERWEY/BERT VAN DEN BRINK
Standards & Other Pieces
Daybreak

CD-RECENSIES

Met Toots Thielemans is Jan Verwey vanouds de man van het 'broodje'. Hermine Deurloo is de derde Nederlandse jazzharmooniscaspeler (m/v). Verwey, 73 inmiddels, is gepensioneerd en heeft dus tijd om aandacht aan zijn harmonicaspel te besteden. Zoveel zelfs, dat hij het aandurfde om met pianist Bert van den Brink de duo-cd 'Standards & Other Pieces' te maken. Om de cd wat gevarieerder en attractiever te maken, werd zangeres Fay Claassen als derde artiest uitgenodigd.

In vergelijking met Toots T. improviseert Verwey meer en speelt hij moderner en vrijer. Van den Brink is op deze cd helemaal zichzelf en reageert alert op de harmonicaspeler. Zo te horen geeft het samenspel hem ontzettend veel plezier. De twee verliezen zich niet in breedsprakige mooispelerij, maar bouwen voortvarend aan prachtige improvisaties. Ze volgen elkaar daarin op de voet en inspireren elkaar voortdurend met nieuwe frasen. In 'Stella By Starlight' bijvoorbeeld. Verwey en Van den Brink draaien om elkaar heen en geven je het gevoel op pad te zijn tijdens een heerlijke nachtelijke wandeling. Als je echt goed luistert, ontwaar je steeds meer fijnzinnige details. De cd sluit met een vijfdelige geïmproviseerde suite onder de titel 'Studio Fantasy 1 - 5'. In de korte deeltjes pikken de twee musici loopjes van elkaar op, leveren commentaar en gaan met de ander mee. Je hoort kortom alert en verrassend samenspel. Fay Claassen zingt in drie stukken mee. 'Perhaps' is daarvan het meest avontuurlijke stuk, omdat de tekst geschreven is op de solo van Charlie Parker in het origineel. Verder zingt ze 'I'm Glad There Is You' met verse en 'How Deep Is The Ocean'. In deze door Irving Berlin gecomponeerde verzuchting komt haar timing weer eens heel goed tot uiting. Nuances, prachtige nuances.

Hessel Fluitman

MIKE REED'S
PEOPLE, PLACES & THINGS
Stories and Negotiations
482 Music
www.482music.com

Bekijk Mike Reed; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=jHILbVLdQHO>

Met zijn kwartet People, Places & Things bewijst drummer Mike Reed eer aan de muziekscene van Chicago uit de tweede helft van de jaren vijftig. Voor 'Stories and Negotiations' heeft hij daartoe een aantal gasten uitgenodigd die daar een belangrijke rol in speelden: saxofonist Ira Sullivan (die onder meer bij de Jazz Messengers en Roland Kirk speelde), trombonist Julian Priester (wiens cv onder meer Sun Ra, Max Roach en Booker Little vermeldt), en trompettist Art Hoyle (die ook in het Arkestra speelde). Reed toverde een aantal composities van (onterecht) vergeten musici als John Jenkins en Wilbur Campbell tevoorschijn, en samen met altsaxofonist Greg Ward schreef hij een drietal stukken op het lijf van zijn gasten. Het klinkend resultaat is bepaald geen ouwe meuk, maar levende, ademende muziek waarvan het hart sneller gaat kloppen. De oude rotten zijn nog minstens even energiek als de jonge honden met wie ze samenspelen, en de gehele groep (die verder bestaat uit Tim Haldeman (ts), Jason Roebke (b) en extra gast, Jeb Bishop (tb)) klinkt als een hecht ensemble. Dat is ook wel nodig, want de arrangementen deugen, en roepen associaties op met de collectieven van Charles Mingus en Sun Ra. Soms ontstaan ze uit een open begin, met verkennende improvisaties, en er is voortdurend sprake van een perfecte balans tussen vrijheid en strakheid. Wie het gezelschap live wil horen, kan op 28 april terecht in het Bimhuis. Ira Sullivan is er dan niet bij, omdat zijn gezondheid lange vliegvlagen niet meer toestaat. Maar zijn vervanger, Ari Brown, is eveneens een icoon van de Chicago-jazz.

Herman te Loo

**ACK VAN ROOYEN – PAUL HELLER
QUINTET**

Celebration

Mons records

VERVOLG CD-RECENSIES

Het gebeurt niet zo heel vaak dat er een cd verschijnt met Ack van Rooyen in de hoofdrol. Er zijn er wel, maar die zijn lastig of niet meer te verkrijgen. Zijn spel moet je veelal in bigbandopnamen zoeken. Onder meer in die van het Dutch Jazz Orchestra en het United Jazz & Rock Ensemble. Paul Heller is een Duitse tenorsaxofonist, die hier in Nederland langzaam enige bekendheid aan het verwerven is. Hij is de levenspartner van zangeres Fay Claassen en regelmatig te gast op haar platen. Zo soleert hij in een nummer op het met een Edison bekroonde Shakespeare-album dat zij met trombonist Ilja Reijngoud maakte, en is hij te horen in de toegift op haar Cole Porter album 'Red White and Blue'. Heller speelt, net als Ack van Rooyen en de leden van de ritmesectie van het kwintet, in de bigband van de WDR.

Het beluisteren van 'Celebration' betekent een cd lang genieten van het welluidende bugelgeluid van Ack van Rooyen. Niet alleen in zijn geliefde ballads, maar ook in enkele snellere stukken. Stukken die hij als tachtigjarige schijnbaar moeiteloos uitvoert. Wie overigens denkt dat 'Celebration' een avontuur van een oude meester en een jonge hond is, vergist zich. De krap veertig jaar oude Paul Heller heeft al 28 jaar ervaring op de tenorsax. Zijn ideeën en vloeiende lijnen getuigen van groot vakmanschap.

Heller en Van Rooyen maken op deze cd een ontdekkingsreis door een aantal stukken van Paul Heller, twee stukken van Ack van Rooijen en twee door Van Rooijen gekozen standards. In de ritmesectie vinden we de Duitser Hubert Nuss, de Amerikaanse bassist John Goldsby en Nederlandse slagwerker Hans Dekker. Met zijn vijven vormen ze een perfect team dat op deze cd geïnspireerde en mooie jazz laat horen.

Hessel Fluitman

**TEDDY CHARLES & WALTER WOLFF
TRIO**

Live

OAP Records

Bekijk Charles & Wolff; klik hier:

<http://www.youtube.com/watch?v=CDtSrGelKMw>

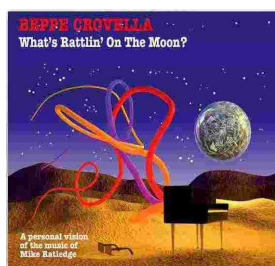
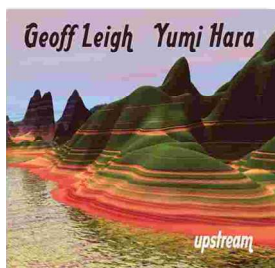
En ook, Teddy Charles 'at home':

<http://www.youtube.com/watch?v=VtUceNxn1pY&NR=1>

Als er iets is dat generaties overbrugt of samenbrengt, is het wel de liefde voor muziek. Dit geldt zeker binnen de klassieke muziek en de jazz. Leeftijd doet er niet toe, het gaat om de motivatie, meer nog om de passie en het plezier. Het zijn deze twee elementen die de cd 'Live' van Teddy Charles (1928) en het Walter Wolff Trio typeren. Een veteraan en drie jonge musici die elkaar in november 2008 ontmoeten, de speelvloer van het Bimhuis betreden en spelen als oude bekenden. Het moet voor het trio van de Finse pianist Walter Wolff (met de uit Italië afkomstige bassist Francesco Angiuli en de Deense slagwerker Andreas Fryland) een bijzondere ervaring zijn geweest om met deze gedreven en ervaren vibrafonist samen te spelen. Het genoeg was overigens wederzijds, getuige de liner notes van Wilson: 'Some of the finest and most challenging moments in my lengthy career'. Wellicht is de grootste verdienste van deze opname dat het viertal inderdaad klinkt als kwartet. Al vanaf de eerste tonen van de Charles Mingus compositie 'Nostalgia for Mingus (Nostalgia in Times Square)' is het raak. Vloeiend, ritmisch samenhangend, melodius en fris gespeeld. De plaat bevat enkele standards ('What is this thing called love', 'All the things you are' en 'A night in Tunisia'), die overigens geen standaardbewerking krijgen maar opvallen door ingenieuze arrangementen, en werk van Walter Wolff en uiteraard van Teddy Charles. Intrigerend samenspel, boeiende improvisaties en bovenal geestdriftig spel maken deze bijzonder goed klinkende opname tot een historische 'collectors item'.

Frank Huser

IAN TORDELLA**Magnolia****Circumvention**www.circumventionmusic.com**Beluister Ian Tordella; klik hier:**<http://www.iantordella.com>**BEPPE CROVELLA****What's Rattlin' On The Moon?****MoonJune**www.moonjune.com**Bekijk Beppe Crovella; klik hier:**<http://www.youtube.com/watch?v=rAff3Pf6Ee4>**GEOFF LEIGH/YUMI HARA****Upstream****MoonJune**www.moonjune.com**VERVOLG CD-RECENSIES**

Als tensorsaxofonist Ian Tordella bij een groot label had gezeten, was hij waarschijnlijk met een hele marketingmachine erachter gelanceerd als het nieuwe grote talent. Nu moet hij het doen met het sympathieke label Circumvention uit zijn woonplaats San Diego, en een velletje bio bij de cd 'Magnolia'. Dat neemt niet weg dat Tordella een talent is met een eigen geluid. Hij heeft een hoog geïntoneerde, lichte saxofoonsound, die Wayne Shorter, Joe Henderson en Joe Lovano als voorvaders heeft gehad. In zijn kwintet treffen we bassist Jeff Denson en pianist Florian Weber, die bekend zijn van het New Quartet van Lee Konitz. Gitarist Jeff Miles, winnaar van de Montreux Jazz Guitar Competition 2008, en drummer Brian McLaughlin completeren de groep. De zeven eigen composities (één van Denson, de rest van de leider) ademen een prettig soort post-bop, en zijn avontuurlijk genoeg opgebouwd om boven de middelmaat uit te stijgen. Tordella's sterkste kant is echter meer als stilist en solist dan als componist. Densons 'Shadow Dancing' is met zijn sterke groove het meest overtuigende stuk van de plaat.

Herman te Loo

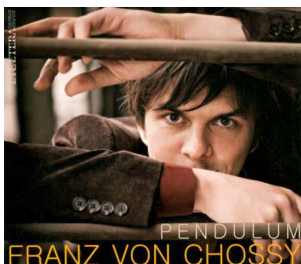
'A personal vision of the music of Mike Ratledge' is de ondertitel van de cd 'What's Rattlin' On The Moon?', en dan weten we meteen waar we zijn. Mike Ratledge was in de boeiendste periode van die band de toetsenist en een van de belangrijkste componisten van Soft Machine. De Italiaan Beppe Crovella (van de groep Arti e Mestieri) is een van de velen die met zijn muziek opgroeiden. Op verzoek van MoonJune-labelbaas Leonard Pavkovic stortte hij zich op het oeuvre van zijn held, en gaf er zijn eigen draai aan. Zo horen we een tiental Ratledge-stukken (aardig verdeeld over zijn carrière, van 'Esther's Nose Job' tot en met 'The Man Who Waved at Trains') en zes stukken van Crovella zelf, als eerbetoon aan de Engelsman. Ze worden allemaal gespeeld op analoge keyboards, een bewuste keuze van Crovella, maar puur gebaseerd op klank, en niet uit een soort authenticiteitsprincipe of retrogevoel. Soms blijft de Italiaan redelijk dicht bij het origineel, en soms krijg je pas na verloop van tijd de glimlach der herkenning als het Ratledge-thema uit de bewerking opborrelt. Een ander soort glimlach komt ook regelmatig op je gezicht, want Crovella heeft een aanstekelijk gevoel voor humor. En dat is iets dat de muziek van Ratledge bepaald geen kwaad doet.

Herman te Loo

De Japanse toetsenspeelster/zangeres Yumi Hara (bekend van de vrouwelijke cultband Frank Chickens) maakte al eens eerder een duo-cd voor MoonJune. Toen was haar partner bassist Hugh Hopper, en nu treft ze aan haar zijde een andere held uit de Engelse progrock-scene: Geoff Leigh. De muziek die ze op 'Upstream' maken, is moeilijk te classificeren. Soms wordt er geïmproviseerd, soms is er wat gecomponeerd (hoewel dat uit de hoersinformatie niet duidelijk is), maar vooral is het tweetal bezig met het scheppen van sferen. En die neigen nog wel eens naar het rituele, met de hese fluit van Leigh, soms met elektronica bewerkt, en de smaakvolle synthesizertapijtjes van Hara. Geen leeg virtuoos geneuzel dus, maar wonderlijke, initergerende muziek. En Leigh is nog even scherp als in de dagen van Hatfield and the North en Henry Cow. Rake melodielijnen, zinvol gebruik van vervormingsapparatuur en elektronica.

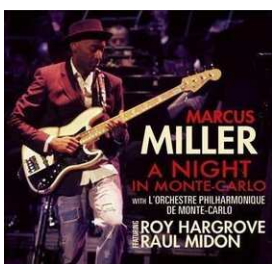
Herman te Loo

FRANZ VON CHOSSY
Pendulum
EtceteraNOW

Bekijk Franz von Chossy; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=DbjRCA3cTmk>

MARCUS MILLER WITH
L'ORCHESTRE PHILHARMONIQUE DE
MONTE-CARLO
A night in Monte-Carlo
Dreyfus

VERVOLG CD-RECENSIES

Pianist Franz Von Chossy (München, 1979) is van de generatie jonge musici die zo moedig is cd's te vullen met uitsluitend eigen werk. Daar is durf voor nodig. Vaak wordt hun muziek aangeduid met 'modern creative', een hokje waar je overigens alsnog alle kanten mee uitkunt. Maar de muziek is wel modern én creatief. De debuut-cd van Von Chossy, 'Awakening', verscheen in 2006. Met zijn toenmalige trio won hij de Dutch Jazz Competition 2006. Vorig jaar won de pianist de tweede prijs in de Montreux Solo Piano Competition. In zijn huidige trio speelt Clemens van der Feen (b) en de Luxemburgse Paul Wiltgen (dr). Op 'Pendulum' volgt bassist Van der Feen de pianist steeds op de voet. Op een secure wijze vult hij de piano aan, met een wendbaarheid die suggereert dat hij van tevoren weet welke richting Von Chossy opgaat. Bovendien zijn de gestreken passages oorstrelend. Dat Franz Von Chossy een talent is op zijn instrument is helder. Zijn spel is licht en modern. Zijn improvisaties zijn rijk en levendig. De sfeer van de cd is dus optimistisch en heeft een sterke ritmische basis. Elke compositie opnieuw werkt het trio zich omhoog naar een bijna jubelende climax. Die frisheid maakt 'Pendulum' tot alwéér een verademing op het gebied van het pianotrio-idioom.

Peter J. Kortens

Bassist Marcus Miller brak door met zijn productiewerk voor Miles Davis in de jaren tachtig. Sindsdien timmert hij regelmatig aan de weg met aparte projecten. Na het drie bassenproject SMV, met zijn kompanen Stanley Clarke en Victor Wooten, stond hij weer open voor iets nieuws. Het 'telefoontje' van de artistieke directeur van het Symfonie orkest van Monte-Carlo met het voorstel om iets met dit orkest te gaan doen, kwam dan ook als geroepen. In drie dagen van repeteren met het orkest en de speciale gasten gitarist/zanger Raoul Midon en trompettist Roy Hargrove, werd een gevarieerd programma met standards en wat eigen stukken van Miller ingestudeerd. De uitvoering in het operahuis in Monte Carlo, vormde eind november 2008 de afsluiter van het Monte-Carlo Jazzfestival.

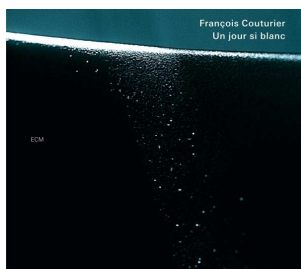
Uiteraard stond Miller op zijn fretloze bas en zijn basklarinet volop in de schijnwerpers. Maar ook de gasten Raoul Midon en Roy Hargrove kregen alle gelegenheid om te schitteren, zo blijkt uit de registratie van het concert die onder de titel 'A night in Monte-Carlo' bij het Franse label Dreyfus is verschenen. In het divers samengestelde programma vormt het orkest de rode draad. Het orkest is de lijm die er een eenheid van maakt.

Op zijn bas speelde Miller onder meer een sopraanaria uit de Puccini-opera 'Gianni Schicchi'. 'We staan tenslotte in een operagebouw', moet hij gedacht hebben. Het stuk wordt gevolgd door Sergio Mendes' 'Mas que Nada'. Dat wordt voor het grote orkest eigenlijk te snel gespeeld. Het massale orkestrale geluid kan de zang maar nauwelijks bijbenen. Op de overige stukken is het muzikale koordansen wel gelukt.

Op de cd serveert Miller nog een toetje. Een studio-opname van Billie Holiday's 'Strange Fruit' met zichzelf op basklarinet en Herbie Hancock op piano. De sfeer van dit stuk staat haaks op de uitgelaten stemming van het live-optreden. Zo'n emotioneel stuk als afsluiter van een feestprogramma. Ik kan dat echt niet rijmen. De eenheid van de cd wordt er wat mij betreft door om zeep geholpen.

Hessel Fluitman

FRANÇOIS COUTURIER
Un jour si blanc
 ECM

VERVOLG CD-RECENSIES

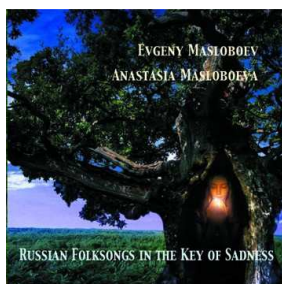
Hij doet er vijftien seconden over om de eerste drie aanslagen uit de vleugel te laten stromen. Dreigend, afstandelijk, somber. Bezinnend ook. Maar later is hij sprankelend en enthousiast. Pianist François Couturier maakt met het prachtige 'Un jour si blanc', zijn eerste soloalbum. Het werd opgenomen in Auditorio Radio Svizzera in Lugano door Stefano Amerio. Laatstgenoemde staat garant voor een excellente en vooral heldere opnamekwaliteit. Het album is na 'Nostalghia' het tweede deel van een geplande trilogie. Couturier maakte voor ECM ook platen met oud-speler Anouar Brahem.

'François Couturier brengt hier het beste van twee idiomen samen: de weloverwogen schoonheid van klassieke muziek en het avontuur van de jazz.'

De composities op de cd zijn vooral harmonieus, vol schoonheid. Vaak zijn ze klassiek georiënteerd. Zoals 'L'intemporel', dat een hommage is aan Johann Sebastian Bach. Verderop komen overduidelijke verwijzingen naar de Franse pianist en componist Erik Satie voor. Veel van de muziek is volgens Couturier geïmproviseerd. Hij speelt het in verschillende verschijningsvormen: kalm en rustig, onstuimig, melodieus en abstract. Het titelstuk verwijst naar een gedicht van de Russische dichter Arseni Tarkovsky. De tekst van dit gedicht staat in het cd-boekje afgedrukt in het Russisch, Engels en het Frans. Couturier spéélt de tekst van het gedicht en het is boeiend op zijn cadans van korte frasen mee te lezen. De cd bevat ook twee suites; het vierdelige 'Colors', kleine pareltjes van uiteenlopende aard en 'Clair-obscur' dat uit twee delen bestaat. François Couturier brengt hier de beste eigenschappen van twee idiomen samen: de weloverwogen schoonheid van klassieke muziek en het avontuur van de improvisatie van jazz.

Peter J. Korten

EVGENY MASLOBOEV / ANASTASIA MASLOBOEVA
Russian Folksongs in the Key of Sadness
 Leo Records
www.leorecords.com

Zo'n anderhalf jaar geleden deelde ik met u mijn verbazing en ontroering over een cd van een muzikant uit Oost-Siberië, Evgeny Masloboev. In totale afzondering maakte hij toen een tamelijk experimentele plaat, gebaseerd op Russische volksmuziek, met een instrumentarium van (soms letterlijk) potten en pannen. Zijn grote geheime wapen was daarbij de stem van zijn dochter Anastasia, met een heldere meisjesachtige stille kracht. Nu komt Leo Records met het vervolg 'Russian Folksongs in the Key of Sadness', waarin Anastasia een nog grotere rol is toebedeeld. En met de triestheid van de titel als belangrijk ingrediënt levert dat een album op dat niemand met een ziel onberoerd zal laten. De muziek van vader en dochter kent de pure onopgesmuktheid van de volksmuziek, maar ook de exploratiedrang van de klankonderzoeker. Dat zorgt ervoor dat de nummers nergens klef worden, en maakt de ontroering er alleen maar sterker en dieper door. Soms heeft Masloboev de stem van z'n dochter overgedubd, zodat er koortjes ontstaan, zoals in 'Lasses', of het kerkkoorachtige 'We Shall Go'. Op zijn uitgebreide instrumentarium (percussie, piano, viool, synthesizer, marimba, allerhande volksmuziekinstrumenten) is hij een klanktovenaar met oor voor detail, en voor aansprekende melodieën.

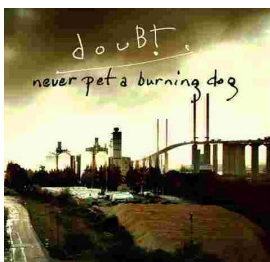
Herman te Loo

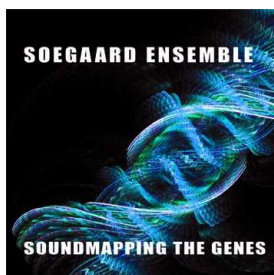
Volg het jazznieuws op de voet.
<http://www.twitter.com/jazzflits>

DOUBT
Never Pet a Burning Dog
MoonJune
www.moonjune.com

SOEGAARD ENSEMBLE
Soundmapping the Genes
Leo Records
www.leorecords.com

IRON KIM STYLE
Iron Kim Style
MoonJune
www.moonjune.com

VERVOLG CD-RECENSIES

De Engelse toetsenist Alex Maguire en de Belgische gitarist Michel Delville kunnen het goed met elkaar vinden. Delville speelt in Maguire's sextet (met een cd op MoonJune), en nu is er 'Never Pet a Burning Dog' van het trio douBt, waarin de Amerikaanse drummer Tony Bianco de derde man is. Zoals te verwachten met Maguire (die in het heropgerichte Hatfield and the North de toetsen bespeelde) en Delville (leider van The Wrong Object) krijgen we een portie progrock voorgeschoteld. Maar wel heel anders dan we van ze gewend zijn. En daar heeft Bianco een flinke hand in. Hij is een lekker rommelende freejazz-drummer (à la Tony Oxley of Paul Lytton), die echter ook een enorme power kan opwekken. Daarmee zet hij de andere twee aan tot heel wat ruigere muziek dan de vaak wat vriendelijke Canterbury-muziek die ze van huis uit meenemen. Zo geeft douBt een nieuwe wending aan het genre, en dat is mooi. Als gast op een drietal nummers horen we basgitarist/zanger Richard Sinclair (Caravan, Hatfield and the North), die gelukkig in 'Corale di San Luca' en 'Passing Cloud' ook mag zingen. Met zijn karakteristieke stem weet hij namelijk iedere groep waar hij in zit een meerwaarde te geven. Zo ook douBt, dus.

Herman te Loo

Er zullen niet veel cd's zijn waarop letterlijk DNA te horen is. Op 'Soundmapping the Genes' van de Deense gitarist/computer-muzikant Fredrik Soegaard is dat wel het geval. Hij liet namelijk de structuur van het DNA van een regenboogforel in zijn computer invoeren, en omzetten naar een MIDI-file. Het kan gebruikt worden als een melodie (van 642 noten), of als informatie om alle muzikale parameters mee te genereren. Levert dat nou boeiende muziek op? Ja, want Soegaard en zijn twee medemuzikanten (laptop-bespeler Claus Gahrn en slagwerker Henrik Strandfelt, die gongs, gamelan, bekkens en mbira speelt) maken van het DNA-materiaal in hun improvisaties ongrijpbare, wonderlijk mooie muziek. Lange gitaarnotenslierten met veel galm, elektronische klanklandschappen die voortdurend van vorm en sfeer veranderen, en vol details zitten. En dan zijn we weer terug bij de eerste opmerking van deze recensie, want de cd klinkt inderdaad als geen andere cd die ik ooit heb gehoord.

Herman te Loo

Het borrelt lekker in Seattle. In Jazzflits 129 besprak ik al een cd van de groep Moraine van gitarist Dennis Rea. Die vinden we nu terug als een van de twee gitaristen van Iron Kim Style. De groep, die werd opgericht door basgitarist Ryan Berg, maakt volledig geïmproviseerde jazzrock. In het openingsnummer, 'Mean Streets of Pyongyang', neigt die nog wel naar de Miles Davis van platen als 'Agartha' (vooral door het wah-wah-effect op de trompet van Bill Jones), maar daarna kiest Iron Kim Style toch volledig zijn eigen pad. De twee gitaristen (naast Rea is dat Thaddaeus Brophy) kunnen soms ruig in elkaar haken (zoals in 'Jack Out the Kims'), maar ook atmosferisch en ijl zijn (de opening van 'Don Quixotic' is daar een mooi voorbeeld van). Drummer Jay Jaskot pookt de boel af en toe behoorlijk op, maar neemt dan op tijd weer gas terug, zodat de spanningsboog subtiel vorm krijgt. In die balans tussen energie, intelligentie en vormgevoel zit de kracht van de mannen uit Seattle. Want wie niet weet dat er van deze muziek geen noot op papier staat, zal dat nergens aan horen.

Herman te Loo

JORRIT DIJKSTRA**Pillow Circles****Clean Feed**

(www.cleanfeed-records.com)

Bekijk Jorrit Dijkstra; klik hier:

<http://www.youtube.com/watch?v=cl-CrwATjFg>

VERVOLG CD-RECENSIES

Vorig jaar kreeg saxofonist Jorrit Dijkstra van het North Sea Jazz Festival een compositieopdracht, die hij vulde met de suite 'Pillow Circles', geschreven voor een octet met daarin een aantal van zijn Nederlandse en Amerikaanse muzikale vrienden. Dijkstra verdeelt immers zijn tijd tussen Boston en Amsterdam.

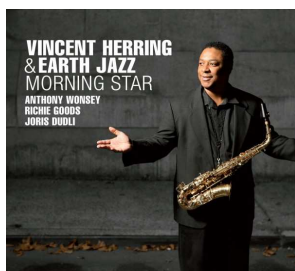
'De toekenning van de compositie-opdracht aan Jorrit Dijkstra was volkomen terecht.'

We horen de leider naast tenorsaxofonist Tony Malaby, trombonist Jeb Bishop, altviolist Oene van Geel, de gitaristen Paul Pallesen en Raphael Vanoli, bassist Jason Roebke en drummer Frank Rosaly. Op het Portugese label Clean Feed zijn nu een negental 'Pillow Circles' op cd gezet, en die zijn allemaal opgedragen aan Dijkstra's muzikale helden. Dat levert een bont gezelschap op, van Rogier van Otterloo via Henry Threadgill en Ernie Henry tot Fred Frith. De stukken variëren van behoorlijk uitgedompeerde en fantasievol gearrangeerde composities tot uitgangspunten voor improvisaties. Zo horen we hoe goed dit gezelschap muzikanten met beide vormen van aanpak uit de voeten kan. 'Pillow Circle 41', bijvoorbeeld, opgedragen aan pianist Benoît Delbecq, is een spannende improvisatie, waarin de banjo van Pallesen als een soort wielkje de zaak aanzwengelt, en associaties oproept met de prepared piano zoals de Fransman die bespeelt. Dit soort verwijzingen zitten telkens heel subtiel verwerkt – Dijkstra houdt zich verre van pastichewerk. Zo is 'Pillow Circle 23' voor Radiohead-gitarist Johnny Greenwood niet zomaar een rocksong, maar een compositie met de diepgang en de pakkendheid van die Engelse band. Die laatste twee kwalificaties zijn zeker ook van toepassing op de muziek van Dijkstra, en de toekenning van deze compositieopdracht was dan ook volkomen terecht. Fijn dat we het resultaat nu kunnen terughoren, en terughoren, en terughoren.

Herman te Loo

Op de hoes spreidt hij zijn armen en kijkt alsof hij zeggen wil: "Zo makkelijk is het nu, no problem!" Vincent Herring (1964) speelt op 'Morning Star' funky fusion op zijn altsaxofoon. Niet meer, maar beslist ook niet minder. Vaak wordt dit genre onterecht afgedaan als 'over de datum' of niet vernieuwend. Nu speelt Vincent Herring op deze cd echt niet progressief en zijn repertoire is niet schokkend, maar hij toont wel dat fusion nog steeds gangbaar is onder een groot publiek. De vette sound knalt dan ook uit de luidsprekers. Zijn band Earth Jazz is speciaal samengesteld voor dit funky uitstapje van Herring. Doorgaans speelt hij nogal straight-ahead. Naast Vincent Herring zijn de leden van de groep: Anthony Wonsey op toetsen, Richie Goods op bas en Joris Dudli op drums. Percussionist Danny Sadowick is 'special guest'.

De zware bass drum, de elektronische piano en de elektrische bas zijn sferbepalend voor de fusion van 'Morning Star'. Daardoor lijkt de band op de groep Spyro Gyra onder leiding van altsaxofonist Jay Beckenstein. Het fusion-aspect: gemengde jazz- en rockmuziek, blijkt niet alleen uit de stijl van de muziek. Het wordt treffend geïllustreerd in John Coltrane's 'Naima'. Daarin herhaalt Richie Goods consequent een deel van de baslijn van de overbekende hit van Al Jarreau: 'Boogie Down'. Pas in het zevende stuk, de enige compositie van Herring, gaat het tempo omlaag. Onversneden fusion!

Peter J. Korten**VINCENT HERRING & EARTH JAZZ****Morning Star****Challenge**

Bekijk Vincent Herring; klik hier:

<http://www.youtube.com/watch?v=KiQ3fGVSum4>

CONCERTVERSLAGEN

TYGVE SEIM EN FRODE HALTLI

Bezetting:

Trygve Seim (ts, ss),
Frode Haltli (acc),

Datum en plaats:

27 maart 2010,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

Een kleine bezetting voor een klein publiek. Slechts vijftig personen genoten van het intieme concert van de twee Noren. Ze maakten samen een album voor ECM: 'Yeraz'. Daarvan werd bijna alles gespeeld. Het eerste stuk bestond uit een compilatie van meer dan drie kwartier aaneengesloten. Daarin mengde het duo Noorse melancholische kleuren met klassieke muziek en Armeense volksmuziek. Seim speelde op tenorsaxofoon. Soms met kleine repeterende patroontjes, soms blies hij alleen 'onbehandelde' lucht door zijn saxofoon. De accordeonist produceerde een breed scala aan geluiden. Eigenlijk was dat glanzende instrument een orkest op zich. Op het gordijn achter het podium werd het licht van de spots als vage schimmen weerkaatst. Eén keer speelde hij minutenlang slechts één enkele toon, waarboven Trygve Seim subtiel soleerde. Het tweede (net zo lange) stuk was ook samengesteld uit diverse composities. Seim speelde op zijn gebogen sopraansaxofoon. Maar wat een aantrekkelijk warm geluid produceerde hij hiermee! Het was echt concertmuziek. Luistermuziek. Vaak was het zo zacht dat fotografe Joke Schot moest wachten tot de wat luidere passages om geen overlast te geven. In de duistere zaal werd je niet afgeleid en juist het zien van de musici verhoogde de concentratie. Een zeer geslaagd concert.

Peter J. Korten (foto Trygve Seim: Joke Schot)

REIN DE GRAAFF 3+

Bezetting:

Grant Stewart (ts),
Rein de Graaff (p),
Jesse van Ruller (gt),
Marius Beets (b),
Eric Ineke (dr).

Datum en plaats:

26 februari 2010,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Rein de Graaff toert weer door het land met een Amerikaanse jazzmuzikant die gepokt en gemazeld is in de bebop. Dat is inmiddels een goede traditie. Deze keer is tenorsaxofonist Grant Stewart uitverkoren. Hij is hier bekend van diverse cd's op het label CrissCross. Als groepsleider en als sideman. Om het geluid van zijn trio wat voller en authentieker te maken heeft De Graaff ook meestergitarist Jesse van Ruller uitgenodigd.

Niet alleen liefhebbers van bebop en hardbop, maar ook minder traditioneel ingestelde luisteraars kunnen van het vijftal genieten. Al is het maar vanwege de setlist. Die bestaat uit niet zo vaak gespeelde composities, die overigens wel diep geworteld zijn in de traditie. Het introductienummer, 'Luminescence' van Barry Harris, is daar een voorbeeld van. Het is geschreven op het akkoordenschema van 'How High the Moon'. Omdat 'Ornithology' van Charlie Parker op hetzelfde akkoordenschema is gebaseerd, citeerden de vijf muzikanten in hun solo's regelmatig daaruit.

Met zijn droge geluid, zijn Spartaanse aanpak en zijn kalme behandeling van de stukken, deed Grant Stewart, met name voor de pauze, denken aan Sonny Rollins. Het begeleidingstrio, De Graaff, Beets en Ineke, verschaftte hem een stabiele basis. Eric Ineke nam als slagwerker alle ruimte en plaatste tal van accenten. Als altijd stond het spel van Beets als een huis. De Graaff omspeelde de akkoorden zoals we dat van hem mogen verwachten.

En dan Jesse van Ruller. Het maakt niet uit of hij in een bigband speelt of zoals hier in een meer traditioneel verband. Het is altijd een feest om deze man te horen. Niet alleen solerend, maar ook begeleidend. Het gemak waarmee hij zijn collegae begeleidt is een lust voor het oor en het oog. Als de pianist even zijn handen stil hield, dan gingen de zijne als vanzelf naar de hals en de snaren en klonk er een welluidende achtergrond voor de solist op. Tijdens het concert in Leeuwarden nam Van Ruller, begeleid door Marius Beets en Eric Ineke, de Gordon Jenkins-compositie 'Goodbye' voor zijn rekening. Dat deed vooraf het ergste vrezzen, want niets is zo stroperig als het werk van Jenkins. Echter de manier waarop Van Ruller dit stuk tot leven bracht, zou Jenkins verbaasd hebben. "Heb ik het zo mooi gemaakt?", zou hij zich afgevraagd hebben. Nee, maar Van Ruller wel! Zo helder en lichtvoetig hoorde ik Jenkins nog nooit. Live-muziek blijft een belevenis.

Hessel Fluitman

OVERZICHT PLATENRECENSIES OP ONZE WEBSITE

Op onze website <http://www.jazzflits.nl> staat sinds enige tijd een totaaloverzicht van de platen die in **JAZZFLITS** 74 tot en met 134 zijn gerecenseerd. Dat is handig voor als u snel het oordeel van onze recensent over een bepaalde cd of dvd wilt weten. De cd's en dvd's, bijna duizend in totaal, staan alfabetisch op artiestennaam gerangschikt. Per plaat wordt vermeld in welke **JAZZFLITS** deze is besproken en door wie. In het archief, dat rechts onderaan op de homepage van de website is gesitueerd, kunt u alle nummers aantreffen waarnaar het overzicht verwijst. In de inhoudsopgave op de voorpagina staat waar de platenrecensies in het desbetreffende nummer zijn te vinden.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

RUDDER**Bezetting:**

Chris Cheek (bs, ts),
Henry Hey (keyb),
Tim Lefebvre (bgt),
Keith Carlock (dr).

Datum en plaats:

6 maart 2010,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

De formatie Rudder wordt wel vergeleken met Medeski, Martin & Wood, The Bad Plus en Morphine. Ze brengen een mix van jazz, alternatieve rock, funk en elektronica. De muzikanten, saxofonist Chris Cheek, toetsenist Henry Hey, bassist Tim Lefebvre en drummer Keith Carlock hebben ervaring opgedaan bij onder anderen gitarist Bill Frisell, bassist Charlie Haden, Steely Dan en pianist/zanger Jamie Cullum. Hun eerste album 'Matorning' komt later dit jaar in Nederland uit, maar heeft in de VS al enig opzien gebaard.

Saxofonist Chris Cheek.

Rudder gaf 6 maart in Rotterdam een energiek optreden voor een volle zaal met enthousiast publiek. Onze fotograaf Joke Schot was erbij en maakte deze foto's.

Toetsenist Henry Hey.

Drummer Keith Carlock.

BRAD MEHLDAU**Bezetting:**

Solo

Datum en plaats:

19 maart 2010,
De Oosterpoort, Kleine Zaal,
Groningen.

NEW YORK COMES TO GRONINGEN**Bezetting:**

Mark Gross (as, ss),
Joris Teepe (b),
Peter Beets (p),
Eric Ineke (dr),
Atico Razera (1ste viool),
Jesus Jimenez (2de viool),
Mariana Costa Gomes (altviool),
Eduardo Tonietto (cello).

Datum en plaats:

24 maart 2010,
De Oosterpoort, Kleine Zaal,
Groningen.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Pianist Brad Mehldau begon zijn concert relatief rustig. In het eerste nummer wijdde hij zich vooral aan de open harmonieën. Het tweede nummer was veel melodischer. In het derde nummer combineerde hij beide elementen. Hij keerde het stuk geheel binnenstebuiten. Zijn aanpak had het gewenste effect. De Kleine Zaal van De Oosterpoort was compleet verkocht.

De 40-jarige Mehldau heeft een indrukwekkende staat van dienst: verschillende Grammy-nominaties, begeleider van bassist Charlie Haden en van de saxofonisten Joshua Redman, Michael Brecker en Lee Konitz. En dan hebben we het nog niet over zijn succesvolle samenwerking met gitarist Pat Metheny. Brad Mehldau weet de spanning vast te houden met mooie wervelingen van tonen. Hij is dan ook geen man van de stilte, maar zeker ook niet de pianist van het bombastisch geweld. Mehldau presenteert een geheel van subtiele klankkleuren, waarbij het verschil tussen rechter- en linkerhand relatief klein is.

Na een uur had Mehldau het wel gezien en leek het concert voorbij. Maar het razend enthousiaste publiek met relatief veel jonge mensen dacht daar heel anders over. Het haalde hem vijf keer terug. De pianist deed dat met zichtbaar plezier en genoegen.

Bart Hollebrandse

Een saxofonist 'with strings'? Is dat na Charlie Parker geen gepasseerd station? Nee, dus! Dat zat 'm bij het 'New York comes to Groningen'-optreden van saxofonist Mark Gross vooral in de 'strings' zelf. De strijkers waren geen 'geperfectioneerd' studio-orkest uit Hollywood, maar een verrassend licht en helder spelend kwartet van studenten van het Prins Claus Conservatorium in Groningen.

Het ensemble zocht het niet in eigen composities maar speelde voornamelijk standards. Het ging bij dit concert dan ook om de arrangementen. Die arrangementen, voornamelijk van de hand van Gross en bassist Teepe, waren schitterend. Wel eigen werk was Gross' compositie 'One more for Preach Daddy', een stuk opgedragen aan zijn vader, waarin met name Peter Beets op piano schitterde.

De strijkers van het Groningse conservatorium kwamen vooral goed uit de verf tijdens de ballads 'Polka Dots and Moonbeams', 'Stars fell on Alabama' en 'I've grown accustomed to her face'. Dat laatste stuk werd opgedragen aan de pasgeboren Felix Teepe en voor de gelegenheid omgedoopt tot 'I am growing accustomed to his little face'. Deden de strijkers voor de pauze niet veel meer dan het spelen van 'blazers'-riffjes, na de pauze mochten ze meer uitpakken, in het bijzonder in Nat Adderley's 'The Worksong'.

Gross stak zijn voorliefde voor saxofonist Cannonball Adderley niet onder stoelen of banken. Toch werd aan het eind nog Charlie Parkers 'The Rocker' gespeeld, een stuk dat Bird met 'strings' opnam.

Mark Gross is één van de vaste bezoekende docenten aan het conservatorium in Groningen. Zijn laatste plannen zijn om een plaat met 'strings' op te nemen. Jazz met 'violen' is misschien niet meteen het meest hippe en verfrissende plan, maar de cd 'Mark Gross with Strings' is toch iets om naar uit te kijken.

Voorals als hij de strijkers uit Groningen gebruikt.

Bart Hollebrandse

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

SF JAZZ COLLECTIVE

Bezetting:

Miguel Zenon (as),
 Mark Turner (ts),
 Avishai Cohen (tp),
 Robin Eubanks (tb),
 Stefon Harris (vb),
 Edward Simon (p),
 Mat Penman (b),
 Eric Harland (d).

Datum en plaats:

19 maart 2010,
 Lantaren/Venster,
 Rotterdam.

Saxofonist Mark Turner. (Foto: Joke Schot)

Iedere bezoeker van het concert kreeg bij binnenkomst een informatieve folder over het achtkoppige SF Jazz Collective. Maar de manier waarop het publiek op de muziek reageerde toonde dat de meesten al ingewijden waren. Het Collective heeft een wisselende bezetting en het concept wisselt jaarlijks. In 2010 speelt het de muziek van pianist en componist Horace Silver. Eigenlijk is het een 'all-stars band' die stevige mainstream-jazz speelt. En dat in een aangename jazzclubsfeer.

V.l.n.r.: trombonist Robin Eubanks, trompettist Avishai Cohen, tenorsaxofonist Mark Turner en altsaxofonist Miguel Zenón. (Foto: Joke Schot)

[...vervolg op pagina 19](#)

VERVOLG SF JAZZ COLLECTIVE

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Alle leden van de groep hadden muziek van Silver gearrangeerd en leidden de stukken zelf in. Zo had Edward Simon het overbekende 'Song For My Father' onder handen genomen. Het thema kwam slechts na veel omwegen een enkele maal voorbij. Heel toepasselijk was Simons vader ook aanwezig. Avishai Cohen had zich gebogen over 'Baghdad Blues'. 'Lonely Women' was bewerkt door de energieke Miguel Zenón. Hij wist een subtiele spanning op te bouwen in een gloedvol arrangement.

Vibrafonist Stefon Harris. (Foto: Joke Schot)

Het concert werd progressief opgebouwd. Steeds weer kroop er een muzikant uit zijn schulp en schitterde in een solo. Pas in het vierde stuk 'verpopte' Mark Turner van ingetogen naar expressief! Turner maakte van 'Peace' iets heel moois. De vier blazers openden met een soort requiem, waarna het pianotrio het overnam. Daarna volgden de vier blazers weer. Vredig en gevoelig.

Peter J. Korten

BOOKLET TRIO

Bezetting:

Tobias Delius (ts),
Joe Williamson (cb),
Steve Heather (dr).

Datum en plaats:

13 maart 2010,
Grand Theatre,
Groningen.

Avantgarde-jazz heeft de naam pretentius te zijn. Het Booklet trio is dat zeker niet. De heren van dit trio kwamen op alsof ze zo van een bouwplaats kwamen. Ze presenteerden een non-nonsense variant van de avantgarde, maar wel een heel mooie variant. De naam van het trio verwijst naar een boekje met aanwijzingen bij stukken van Herbie Nichols, Louis Armstrong, Louis Moholo, Misha Mengelberg en Kachamba tot Jimi Hendrix. Die kwamen overigens niet allemaal voorbij tijdens het concert. Wel leidde het 'booklet' tot heel diverse muziek. De interpretatie van Ernesto Lecuona's 'The Breeze and I' sprong er vooral uit. De wereldburger Tobias Delius ontwikkelde in de loop van de jaren een mooi vol modern saxgeluid. Zijn virtueuze spel is vandaag de dag uniek omdat hij zijn geluid meestal niet in de hogere tonen van het instrument zoekt, maar juist de lagere regionen onderzoekt. Naar Delius' zeggen is het 'booklet' vooral bedoeld voor bassist Joe Williamson. Dat klinkt alsof Williamson hulp nodig had, maar dat bleek geenszins het geval. Williamson neemt een volwaardige plaats in dit trio in, waarbij vooral zijn strijkwerk heel functioneel is. Drummer Steve Heather vervulde in een Han Bennink-stijl meer dan een begeleidende rol. Het Grand Theatre trok 13 maart het gebruikelijke enthousiaste publiek van kenners en liefhebbers van avantgarde-jazz. Ze zagen een optreden van hoog niveau van een trio dat bekender zou moeten zijn.

Bart Hollebrandse

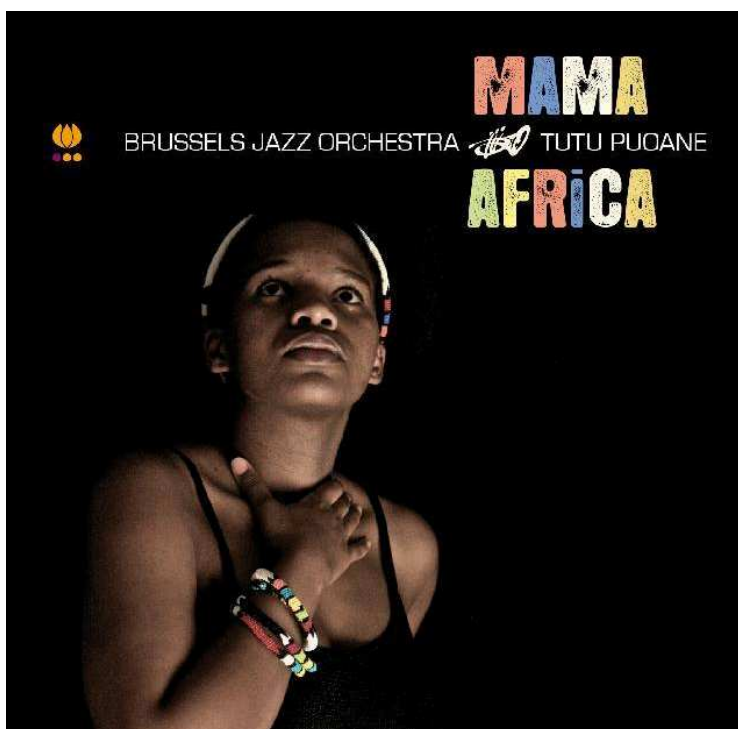
THE JAZZ CONNECTION

'UIT AFRIKA KOMT ALTIJD IETS NIEUWS' (Grieks gezegde)

DOOR LEX LAMMEN

Heel wat mensen zijn bang voor wat van ver komt. Onzeker over het gehalte van hun eigen prestaties, sluiten zij zich af voor vreemde invloeden - kennelijk zonder te beseffen dat zij daarmee zichzelf en hun eigen omgeving te kort doen, want kruisbestuiving is nu eenmaal een nuttige bezigheid. Eén van de terreinen waar dit steeds weer blijkt, is de muziek. Om maar eens een open deur in te trappen, wat zou er van de in Europa gemaakte muziek geworden zijn, zonder bijvoorbeeld allerlei invloeden uit Afrika?

Toen de oude Grieken goed 2.500 jaar geleden het hierboven aangehaalde motto formuleerden, spraken zij van 'Aithiopia', omdat zij geen notie hadden van wat er allemaal ten zuiden van de Sahara te vinden was. Nog ruim tweeduizend jaar zou het duren tot de eerste Europeanen zich bewust werden van de contouren van het zwarte continent en daarna nog enkele eeuwen eer zij zich naar binnen waagden.

De 'Scramble for Africa' was het ongelukkige vervolg en Afrika werd opgedeeld onder Europese grootmachten. Na WO II waren die uitgeteld, maar de Afrikaanse dekolonisatie leidde tot bloedige vrijheidsoorlogen, die tot en met vandaag voortduren. Blank Zuid-Afrika probeerde daar aan te ontkomen door apartheid in te voeren. Het bleek een fiasco, met de slachtpartij in Sharpeville als dieptepunt (1960).

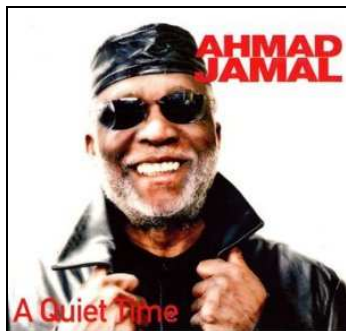
Eén van de positieve gevolgen van al die ellende is geweest dat tal van Zuid-Afrikanen hun land verlieten en kozen voor ballingschap. Zodoende leerden West-Europese jazzliefhebbers muzikanten kennen als pianist Dollar Brand, trompettist Hugh Masekela en zangeres Miriam Makeba.

...vervolg op pagina 21

Lex Lammen is drummer en presentator/samensteller van de radioprogramma's Het Grote Geluid en The Jazz Connection. Die programma's zijn de klok rond op de pc te beluisteren via 'uitzending gemist' van <http://www.concertzender.nl>.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 29 maart 2010

1. **Ahmad Jamal**
A Quiet Time
(Dreyfus)
  2. **Hadley Caliman**
Straight Ahead
(Origin)
  3. **Mike Ledonne**
The Groover
(Savant)
29. **Tineke Postma**
The Traveller

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel • Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortzen, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

VERVOLG THE JAZZ CONNECTION

Inmiddels zijn we een halve eeuw verder, Zuid-Afrika heeft kleur moeten bekennen, is weer opgenomen in de rij der beschaafde naties en Zuid-Afrikaanse muzikanten leveren hun gewaardeerde bijdragen als leden van de internationale muzikale gemeenschap. Eén van die Zuid-Afrikaanse muzikanten is de vocaliste Tutu Puoana, tegenwoordig woonachtig in België.

Haar achtergronden zijn gevarieerd (van Pedi-afkomst, opgeleid aan de Universiteit van Kaapstad en op West-Europese conservatoria, zingt onder meer Xhosa- en Zoeloe-repertoire); haar huidige omgeving biedt het voordeel van contacten met bijvoorbeeld het Brussels Jazz Orchestra. Om een lang verhaal kort te maken, onlangs bracht Tutu Puoana onder de titel 'Mama Africa' negen opnamen op de markt van haar stem in samenspel met dat fameuze gezelschap onder de (onopvallende) leiding van saxofonist Frank Vaganée (zie foto). Het betreft composities, soms van traditionele herkomst, soms uit de vriendenkring en allemaal gearrangeerd door orkestleden of door bewerkers uit de naaste omgeving van het Brussels Jazz Orchestra. Vanzelfsprekend levert dat interessante versmeltingen op tussen ge-

sperde muziek in de bigband-traditie en muziek van Zuid-Afrikaanse origine. Dat is bij voorbeeld het geval met het eerste stuk 'The House in Midrand' + 'Jikele'Maweni' - à propos, dat huis is een tehuis, door Miriam Makeba opgericht voor meisjes die dat hard nodig hebben. Trombonist Lode Mertens ging uit van een Xhosa-song, die hij bewerkte tot

een monumentaal stuk muziek, rond de zang van Tutu Puoana en zijn eigen trombone-solo. 'What more can be right', met solowerk van leider Vaganée, is een uitgesproken bigbandknaller, terwijl 'When I've passed on' begint als een gave ballad, totdat het ritme zich er meester van maakt, zoals met meer stukken gebeurt - ritme dat overigens geleverd wordt door Jos Machtel (bas) en Klaas Balijon (drums), een puike combinatie. Negen stukken, zoals gezegd, in ruim zeventig minuten, door Tutu deels in het Engels, deels in Afrikaanse talen gezongen en dan met die niet na te bootsen 'klik'. Een pracht plaat voor luis-teraars met een brede smaak, maar hoe die te bekomen? Probeer het eens via <http://www.saphrane.com>, dan zult u beter begrijpen waarom 'Africa is where my heart lies' door Tutu Puoana met evenveel overgave gezongen wordt als door het Brussels Jazz Orchestra begeleid en waarom die 'oude Grieken' het bij het rechte eind hadden.

(Persfoto Frank Vaganée: Phile Deprez)

VERSLAG

HET SF JAZZ COLLECTIVE GEEFT COLLEGE

Het SF Jazz Collective 2010. Met de klok mee: Miguel Zenón (sax), Mark Turner (sax), Avishai Cohen (trompet), Stefon Harris (vibrafoon), Eric Harland (drums), Matt Penman (bas), Edward Simon (piano) en Robin Eubanks (trombone). (Persfoto)

“I think in terms of language when I’m playing.” Aldus vibrafonist Stefon Harris op 18 maart in het Conservatorium van Amsterdam. Samen met zijn zeven collega’s van het SF Jazz Collective gaf hij daar een soort hoorcollege met muziekvoorbeelden. Een improvisatie is als praten zonder woorden, verklaarde Harris zich nader. Zo zorg je dat mensen je begrijpen.

Harris roerde zijn mond danig tijdens de bijeenkomst in de Blue Note-zaal. Precies anderhalf uur duurde die, van 15.00 uur tot 16.30 uur. Het SF Jazz Collective wisselt ieder seizoen van bezetting en repertoire. Dit jaar wordt het gevormd door Miguel Zenón (as), Edward Simon (p), Stefon Harris (vibr), Mark Turner (ts), Robin Eubanks (tb), Avishai Cohen (tp), Matt Penman (b) en Eric Harland (dr), en staat pianist/componist Horace Silver centraal.

De op het oog uiterst ontspannen musici speelden twee stukken, maar nodigden de in groten getale aanwezige studenten vooral uit om vragen te stellen. Na enig aandringen van spreekstalmeester Miguel Zenón kwamen die er volop. De eerste was voor Stefon Harris. Hij zingt tijdens zijn improvisaties met zijn vibrafoon mee en dat intrigeerde de vragensteller. Speelt hij altijd precies wat hij in zijn hoofd hoort? “That’s the idea”, antwoordde Harris. “Ik zing wat ik speel en ik wil spelen wat ik kan zingen.” Hij houdt het daarom soms bewust simpel. Het gaat om de emotie, hield hij de studenten voor. Als hij een stuk voor zich krijgt, bepaalt hij eerst welke emotie hij aan de passages wil geven en dat noteert hij dan. Structuur is voor hem ondergeschikt: “I think emotionally”. Zijn emotie is ook leidend bij de noten die hij kiest tijdens een improvisatie. Hij selecteert ze op grond van hun emotionele kracht. Harris wees de studenten verder op het belang van de juiste frasering. Als die goed is, dan kun je in wezen om het even welke noot spelen.

Eric Harland, die zijn manier van drummen omschreef met “I like to create turbulence”, haakte hier op in. Je moet je als drummer niet te zeer richten op de ritmische structuur. Daar kun je naar zijn mening niet mee communiceren. Wel met ‘busy, simple, soft, loud, fast, slow etc’. Ooit begonnen als pianist, denkt Harland nog steeds vanuit dat perspectief. “I hear colours and sounds when I’m playing.” De drummer wil met zijn spel de solisten van het Jazz Collective ideeën aanreiken. “I’m listening and responding, being free. I don’t want to dictate the soloist.” Wel grijpt hij in als dat nodig is: “When the band is cooking, but the audience is not following us, I put some water on it.” Op welke manieren hij dat dan doet, liet hij onmiddellijk horen. “Everything is rhythm”, vindt Harland. Dus ook elke melodie, hoe ingewikkeld ook. Een opvatting die bassist Penman met hem deelt. Een melodie wordt niet alleen door de noten gemaakt, doceerde hij, maar eveneens door de nadruk die je als uitvoerder op die noten legt. “All rhythm is melody”, zo vatte hij zijn ideeën samen.

Stefon Harris raadde de jazzstudenten aan om veel te bewegen tijdens het spelen. Hij telt niet, maar beweegt met de muziek mee. Als hij niet kan bewegen, kan hij ook niet improviseren, zei hij. Hij demonstreerde het met de ritmesectie in een kort muziekvoorbeeld. “Practice to move”, adviseerde hij de muziek-
[...vervolg op pagina 23](#)

FESTIVALS

april

JAZZFESTIVAL GORINCHEM

Diverse locaties, Gorinchem
22 tot en met 25 april 2010
(<http://www.jazzfestivalgorinchem.nl/>)

mei

JAZZ FESTIVAL ENKHUIZEN

Diverse locaties, Enkhuzen
6 tot en met 9 mei 2010
(<http://www.jazzfestivalenkhuzen.nl/>)

AMERSFOORT JAZZ FESTIVAL

Diverse locaties, Amersfoort
7, 8 en 9 mei 2010
(<http://www.keistadjazz.nl/>)

BREDA JAZZ FESTIVAL

Binnenstad, Breda
13 tot en met 16 mei
(<http://www.bredajazzfestival.nl/>)

INT. JAZZ FESTIVAL ENSCHEDE

Binnenstad, Enschede
21 tot en met 24 mei 2010
(<http://www.ijfe.nl/>)

JAZZ IN DUKETOWN

Binnenstad, 's Hertogenbosch
21 tot en met 24 mei 2010
(<http://www.jazzinduketown.nl/>)

MUSIC MEETING

Park Brakkenstein, Nijmegen
22, 23 en 24 mei 2010
(<http://www.musicmeeting.nl/>)

MOERS FESTIVAL

Freizeitpark, Moers
21 tot en met 24 mei
(<http://www.moers-festival.de/>)

JAZZWEEKEND

Diverse locaties, Bergen op Zoom
26 tot en met 30 mei 2010
(<http://www.jazzbergenopzoom.nl/>)

MEER JAZZ FESTIVAL

Raadhuis en omgeving, Hoofddorp
28, 29 en 30 mei 2010
(<http://www.meerjazz.nl/>)

BRUSSELS JAZZ MARATHON

Diverse locaties, Brussel
28, 29 en 30 mei 2010
(<http://www.brusselsjazzmarathon.be/>)

JAZZIN' WOERDEN

Diverse binnen- en buitenlocaties,
Woerden
29 mei 2010
(<http://www.jazzinwoerden.nl/>)

SCHELDE JAZZ FESTIVAL

Diverse locaties, Terneuzen
28, 29 en 30 mei
(<http://www.scheldejazz.nl/>)

VERVOLG VERSLAG

studenten nogmaals.

Ieder lid van het SF Jazz Collective wordt ook geacht muziek te componeren. Staan de strakke kaders van een compositie nooit op gespannen voet met de vrijheid die de individuele Collective-leden willen hebben, vroeg een student aan Miguel Zenón. Uiteraard wordt er gesproken over de ingebrachte stukken, vertelde die, maar de componisten bepalen uiteindelijk hoe hun stukken gaan klinken. Zelf staat Zenón als componist open voor suggesties en feedback. "Musicians must express themselves", vindt Mark Turner. Hij heeft er dan ook geen enkele moeite mee als de solisten in zijn stukken hun eigen gang gaan.

Stefon Harris vertelde dat er tijdens de repetities altijd veel ideeën worden uitgewisseld.

Ook hij vindt het vanzelfsprekend dat zijn collega's de nodige ruimte hebben. Zelf schreef hij bijvoorbeeld een arrangement voor Horace Silvers 'Cage Verdian Blues'. Hij reikte Eric Harland daarin een specifieke drumbeat aan, maar van daaruit heeft hij dan alle vrijheid, legde Harris uit. Edward Simon maakt veel stukken met een steeds terugkerende melodie als basis. "Beyond that it's completely open." Hij ontvangt graag input van de band. Als invloeden op zijn arrangementen noemde hij Steve Reich en Philip Glass.

'When the band is cooking, but the audience is not following us, I put some water on it.'
Drummer Eric Harland

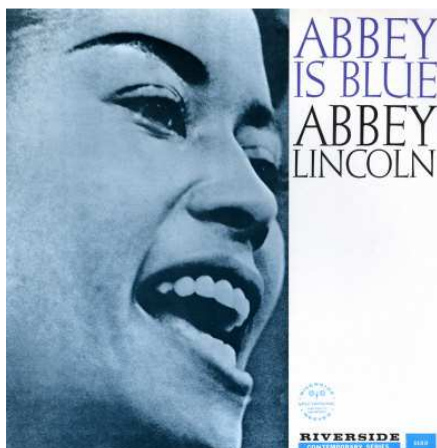
Het liep al tegen half vijf toen een nieuwsgierige student nog wilde weten naar welke muziek de musici van het SF Jazz Collective graag luisteren. Trombonist Robin Eubanks mocht als eerste antwoorden. Hij heeft van alles en nog wat op zijn iPod, vertelde hij: Earth Wind and Fire, Chicago, Kool and The Gang, Bartok, Stravinski, etnische muziek, Public Enemy, Led Zeppelin, Sly Stone, James Brown en Stevie Wonder (zijn muziek staat volgend jaar centraal bij het Collective) om maar eens wat namen te noemen. Het is veelal muziek met een goed ritme, zo resumeerde hij. Als het om jazz gaat luistert Eubanks naar pianist Monk en natuurlijk trombonelegende J. J. Johnson. Een antwoord uit het boekje. Daarna nam Stefon Harris andermaal het woord. Hij stak niet onder stoelen of banken dat hij zelden naar muziek luistert. Ze waren nu zo'n week of vijf op tournee, maar hij had drie dagen geleden pas weer eens naar muziek geluisterd. Muziek is zo persoonlijk voor hem, dat hij weinig behoefte heeft aan die van anderen, lichtte hij toe. Edward Simon haakte hier gretig op in. "Hardly any listening at all", zo omschreef hij zijn muziekconsumptie. "I like to create space in my head." En als hij dan eens naar muziek luisterde, dan was dat meestal een tijd lang steeds hetzelfde. Zo zat hij nu in een barokmuziekfase. Op muzikale veelvraters als Robin Eubanks was hij wel eens jaloers, zei hij, zelf was hij niet zo breed georiënteerd. Het zou me niets verbazen als de vragensteller een illusie armer naar huis is gegaan!

Al met al was het een interessant anderhalf uurtje met het SF Jazz Collective in de sfeervolle Amsterdam Blue Note. De Amerikanen zijn meer dan alleen eersteklas musici. Ze hebben ook goed over hun vak en hun muziek nagedacht. En kunnen daar bovendien onderhoudend over praten.

Hans van Eeden

DE 11 BESTE STUKKEN VAN ABBEY LINCOLN

Zoals gekozen door de Britse jazzcriticus Alyn Shipton en vocaliste Christine Tobin voor het BBC 3-programma Jazz Library.

Long as you're Living

Album: Abbey Is Blue

Label: Riverside

Do Nothing Til You Hear from me

Album: Abbey Lincoln's Affair

Label: Capitol/Blue Note

I am in love

Album: It's Magic

Label: Riverside

Driva Man

Album: We Insist: Max Roach's Freedom

Now Suite (Max Roach)

Label: Candid

Straight Ahead

In The Red

Album: Straight Ahead

Label: Candid

Caged Bird

Album: Wholly Earth

Label: Verve

A Waltz For Grace

Album: A Waltz for Grace

Label: Verve

Brother Can You Spare a Dime

Album: You Gotta Pay The Band

Label: Verve

A Child Is Born

Spring Will Be a Little Late This Year

Album: Devil's Got Your Tongue

Label: Verve

Alyn Shipton laat op BBC Radio3 in het programma Jazz Library de volgens hem beste tracks horen van een jazzmusicus van naam, soms in samenspraak met een gast. Shipton is jazzcriticus van dagblad The Times en schreef boeken over Fats Waller en Dizzy Gillespie.

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

NIEUWS

JAZZ INDUSTRY ACHIEVEMENT AWARD 2010 VOOR SUSANNA VON CANON

Susanna von Canon krijgt 7 mei tijdens de Jazzdag in Amersfoort de Jazz Industry Achievement Award 2010. Zij ontvangt de prijs voor haar werk voor groepen en musici als de Instant Composers Pool en Eric Vloeimans, en haar bijdrage aan evenementen als Dutch Jazz Meeting en Klap op de Vuurpijl.

Von Canon is gekozen door een commissie onder voorzitterschap van Cees Schrama en met als leden: Michelle Kuypers (North Sea Jazz), Co de Kloet (NPS Radio 6), Klaas Koopman (journalist Gooi- en Eemlander) en Ikaros van Duppen (Buma Cultuur). Susanna von Canon ontvangt 1.500 euro en krijgt op 7 mei het 'Blue Note'-juweel, gemaakt door kunstenaar Gert Hovius, opgespeld. Met de Jazz Industry Achievement Award worden personen onderscheiden die zich langere tijd hebben ingezet voor de ontwikkeling van de Nederlandse jazz. Eerdere prijswinnaars waren Bob Hagen (Jazz Impuls) en Huub van Riel (Bimhuis).

Challenge Records gaat eigen artiesten boeken

Challenge Records gaat zelf de boekingen van haar artiesten ter hand nemen. Hiervoor is het Challenge Artists Agency opgericht. Onder meer door data van cd-releases en tournees op elkaar af te stemmen, hoopt Challenge de 'zichtbaarheid' van haar artiesten te vergroten. De platenmaatschappij had naar eigen zeggen al langer de ambitie om haar uitgebreide wereldwijde distributienetwerk beter te benutten.

Keith Jarrett maakt plaat met Charlie Haden

Op zijn nieuwe album 'Jasmine' is pianist Keith Jarrett in een duo met bassist Charlie Haden te horen. Het album is in het voorjaar van 2007 in de Amerikaanse thuisstudio van de pianist opgenomen en verschijnt begin mei bij ECM.

Bol.com gaat vinyl verkopen

De internetwinkel Bol.com gaat vinyl verkopen. Dat meldt de website 3voor12.nl op 25 maart. Er zijn ruim zeventigduizend lp's en 12 inches in het assortiment opgenomen. Allemaal gloednieuw. Voor de liefhebbers heeft het bedrijf ook platenspelers te koop. Volgens Bol.com wordt er nog geregeld naar vinyl gevraagd. "Niemand weet hoe groot de markt precies is, maar ik vermoed dat het om een aantal procent gaat. Het is niet zo dat mensen massaal overschakelen op vinyl, maar dat de populariteit groeit is een feit. Het is een heel behoorlijke markt", aldus marketing directeur Michel Schaeffer. "Met deze stap komen we weer een stap dichterbij ons beeld van de perfecte platenzaak. Dat mogen we nu weer zeggen: platen."

Miles Davis-film lijkt er te gaan komen

Het lijkt er eindelijk van te gaan komen: de film over het leven van trompettist Miles Davis. De regisseur wordt Don Cheadle. Hij zal ook de hoofdrol spelen. Toetsenist Herbie Hancock zou benaderd zijn voor de soundtrack. Plannen voor de film werden drie jaar geleden wereldkundig gemaakt.

Mark Alban Lotz in studio met Meinrad Kneer

Fluitist Mark Alban Lotz gaat eind van het jaar een cd opnemen met bassist Meinrad Kneer. Tal van improviserende gasten komen naar de studio, onder wie trombonist Joost Buis en de gitaristen Alfredo Genovesi en Koenraad Ecker.

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Bert van den Brink/Maria Markesini
2. Maria Markesini/Bert van den Brink
22-04-10 - Cultuurcentrum Griffioen - Amstelveen
25-04-10 - Odeon De Spiegel Theaters - Zwolle
09-05-10 - Musis Sacrum - Arnhem

1. Trio Johnny & Mozes Rosenberg
2. Rob van Bavel met Johnny Rosenberg
23-04-10 - Tripodia - Katwijk

1. Carlo de Wijs met KeyJay@LAB
1. KeyJay@LAB & World Voices
16-04-10 - Centraal Museum - Utrecht
24-04-10 - Cool Kunst & Cult. - Heerhugowaard
28-05-10 - De Meervaart - Amsterdam (met: Do)

2. Piet Noordijk & Peter Beets
3. The Beets Brothers met Piet Noordijk
20-05-10 - Theater De Stoep - Spijkenisse
29-05-10 - Schouwburg De Kring - Roosendaal

2. Mike del Ferro Trio
3. Monica Akihari Kwartet
30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp

1. State of Monc met 'Nu-Jazz'
2. State of Monc & Ben van den Dungen
23-04-10 - Philharmonie - Haarlem
14-05-10 - Schouwburg Almere - Almere
30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp
04-06-10 - Schouwburg Orpheus - Apeldoorn

1. Trio Bert Lochs
1. Lydia van Dam Kwartet
30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp

1. 4BEAT6
1. Ken Ard met 4BEAT6
17-04-10 - Theater De Purmaryn - Purmerend
22-04-10 - Stadsgehoorzaal Leiden - Leiden

www.jazzimpuls.nl

LAATSTE NIEUWS

Herb Ellis overleden

Gitarist Herb Ellis is 28 maart op 88-jarige leeftijd overleden. Hij was een discipel van Charlie Christian en begin jaren vijftig als gitarist aan het trio van pianist Oscar Peterson verbonden. Ellis speelde onder anderen met trompettist Louis Armstrong en zangeres Ella Fitzgerald, saxofonist Ben Webster, drummer Buddy Rich en de trompettisten Roy Eldridge en Dizzy Gillespie. Zie ook de volgende JazzFlits.

VERVOLG NIEUWS

VOCALISTEN VIEREN FEESTJE MET COR BAKKER

Pianist Cor Bakker (midden staand) maakte er een feest van tijdens het Seabottom Jazzfestival in Lelystad. Hij trad daar 27 maart op met een speciaal samengestelde bigband en vijf Flevolandse jazzvocalisten: Maud Cozijnsen, Dennis Koppen, Shannon Sarracco, Marieke Cannegieter en Connie van Koningsbrugge. 'Een nieuwe traditie lijkt geboren', aldus de organisatie. Bakker speelde ook nog twee sets met de zangeressen Madeline Bell en Edsilia Rombley. (Persfoto)

roofterdamispes

van Peter J. Korten

Restaurant Biblio aan de van Vollenhovenstraat in Rotterdam gaat dit jaar op zondagmiddagen concerten met vocalisten organiseren. Als deze JazzFlits verschijnt, is het optreden van **Lils Macintosh** van 4 april al verleden tijd. De vocalisten worden begeleidt door het B-trio Plus! Van Hammond-organist Ronald van Driel. Check: www.jazzclubbiblio.nl.

Op 9 april speelt Jeroen van Vliet met zijn groep **Sikeda** in de Doelen. De groep is een voortbrengsel van een zeer geslaagde compositieopdracht voor het North Sea Jazz Festival van 2008. De lyrische pianist zal, weliswaar met een flinke portie elektronica zijn avontuurlijke muziek spelen in de rust van goed podium. Zondagmiddag 18 april is het podium van Lantaren/Venster voor pianiste **Amina Figarova** en haar sextet. Ze heeft meestal het uiterlijk van een klassieke concertpianiste maar is een ras-echte jazzpianiste. Ze is druk bezig met een nieuwe cd, hopelijk is hij klaar tijdens dit concert. In de groep horen we ook: fluit, tenorsaxofoon en trompet.

Mona Lisa Overdrive is het bandje van bassist Stefan Lievestro. Ze treden op in De Doelen op 23 april. Kolkend en swingend mengen ze allerlei stijlen die zonder pardon over het publiek worden gesmeten. Komt dat zien!

Amerikaanse jazz op 24 april in Lantaren/Venster: bassist **Ben Allison & Man Size Safe**. Hij wordt nu al 'een van de belangrijkste jonge jazzmuzikanten' genoemd, en is naast bandleider ook componist. Met Jenny Schneimann op viool, Steven Gardenas op gitaar, Shane Endsley op trompet en Rudy Royston op drums. Allison zal zijn nieuwe cd 'Think Free' presenteren.